

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia2011 r.

**w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia
świadczeń pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej
i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku
potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej
wytworzonej w odnawialnym źródle energii²⁾**

Na podstawie art. 9a ust. 9 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres obowiązku uzyskania i przedstawienia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej "Prezesem URE", do umorzenia świadczeń pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, obowiązku zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii, w tym:

- 1) rodzaje odnawialnych źródeł energii;
- 2) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii;

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu..... pod numerem....., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz. Urz. UE L 204 z 21.07.1998, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104 i Nr 81, poz. 530.

- 3) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii za pomocą instalacji wykorzystujących w procesie wytwarzania energii nośniki energii, o których mowa w art. 3 pkt 20 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, zwanej dalej "ustawą", oraz inne paliwa;
- 4) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 9e ust. 5 ustawy;
- 5) wielkość i sposób obliczania udziału energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii, wynikającej z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 ustawy, w sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym, w okresie kolejnych 10 lat;
- 6) sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej i ciepła ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 9a ust. 1, 6 i 7 ustawy:
 - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust.1 ustawy,
 - b) poniesionej opłaty zastępczej,
 - c) kosztów zakupu energii elektrycznej lub ciepła, do których zakupu przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) biomasa - stałe lub ciekłe substancje pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, które ulegają biodegradacji, pochodzące z produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz leśnej, a także przemysłu przetwarzającego ich produkty, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, oraz ziarna zbóż niespełniające wymagań jakościowych dla zbóż w zakupie interwencyjnym określonych w art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 687/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. ustanawiającego procedury przejęcia zbóż przez agencje płatnicze lub agencje interwencyjne oraz metody analizy do oznaczania jakości zbóż (Dz. Urz. UE L 192 z 19.07.2008, str. 20) i ziarna zbóż, które nie podlegają zakupowi interwencyjnemu;
- 2) uprawy energetyczne - plantacje zakładane w celu wykorzystania pochodzącej z nich biomasy w procesie wytwarzania energii;
- 3) biogaz - gaz pozyskany z biomasy, w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych lub roślinnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;

- 4) mieszane paliwo wtórne - paliwo będące mieszanką biomasy lub biogazu oraz innych paliw, przygotowane poza jednostką wytwórczą zużywającą to paliwo;
- 5) układ hybrydowy - jednostkę wytwórczą wytwarzającą energię elektryczną albo energię elektryczną i ciepło, w której w procesie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła wykorzystywane są nośniki energii wytwarzane oddzielnie w odnawialnych źródłach energii, z możliwością wykorzystania paliwa pomocniczego i w źródłach energii innych, niż odnawialne źródło energii, pracujące na wspólny kolektor oraz zużywane wspólnie w tej jednostce wytwórczej do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła;
- 6) paliwo pomocnicze – paliwo inne niż biomasa stosowane do uruchomienia odnawialnego źródła energii, którego udział wagowy w łącznej ilości spalanej biomasy nie przekracza 0,3% w okresie rozliczeniowym określonym we wniosku, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy;
- 7) drewno pełnowartościowe - drewno spełniające wymagania jakościowe określone w normach określających wymagania i badania dla drewna wielkowymiarowego liściastego, drewna wielkowymiarowego iglastego oraz drewna średniowymiarowego dla grup oznaczonych jako S1, S2 i S3 oraz materiał drzewny powstały w wyniku procesu celowego rozdrobnienia tego drewna;
- 8) kocioł – stacjonarne urządzenie techniczne, w którym paliwa są utleniane w celu wykorzystania wytworzonego w nim ciepła.

§ 3. Obowiązek uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej uznaje się za spełniony, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 9a ust. 1a pkt 1 ustawy, przedstawiło do umorzenia, lub z uiszczonej przez przedsiębiorstwo energetyczne opłaty zastępczej, w wykonanej całkowitej rocznej sprzedaży energii elektrycznej przez to przedsiębiorstwo odbiorcom końcowym, wynosi nie mniej niż:

- 1) 10,4 % - w 2011 r.;
- 2) 10,4 % - w 2012 r.;
- 3) 10,9 % - w 2013 r.;
- 4) 11,4 % - w 2014 r.;
- 5) 11,9 % - w 2015 r.;
- 6) 12,4 % - w 2016 r.;
- 7) 12,9 % - w 2017 r.;

- 8) 13,4 % - w 2018 r.;
- 9) 13,9 % - w 2019 r.;
- 10) 14,4 % - w 2020 r.

§ 4. Obowiązek uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej uznaje się za spełniony, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które odbiorca końcowy, o którym mowa w art. 9a ust. 1a pkt 2 ustawy, przedstawił do umorzenia, lub z uiszczonej przez tego odbiorcę opłaty zastępczej, w całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej, wynosi nie mniej niż:

- 1) 10,4 % - w 2011 r.;
- 2) 10,4 % - w 2012 r.;
- 3) 10,9 % - w 2013 r.;
- 4) 11,4 % - w 2014 r.;
- 5) 11,9 % - w 2015 r.;
- 6) 12,4 % - w 2016 r.;
- 7) 12,9 % - w 2017 r.;
- 8) 13,4 % - w 2018 r.;
- 9) 13,9 % - w 2019 r.;
- 10) 14,4 % - w 2020 r.

§ 5. Obowiązek uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej uznaje się za spełniony, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o którym mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228) przedstawił do umorzenia, lub z uiszczonej przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski opłaty zastępczej, w całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej, wynosi nie mniej niż:

- 1) 10,4 % - w 2011 r.;
- 2) 10,4 % - w 2012 r.;
- 3) 10,9 % - w 2013 r.;

- 4) 11,4 % - w 2014 r.;
- 5) 11,9 % - w 2015 r.;
- 6) 12,4 % - w 2016 r.;
- 7) 12,9 % - w 2017 r.;
- 8) 13,4 % - w 2018 r.;
- 9) 13,9 % - w 2019 r.;
- 10) 14,4 % - w 2020 r.

§ 6. 1. Do energii wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii zalicza się, niezależnie od mocy tego źródła:

- 1) energię elektryczną lub ciepło pochodzące w szczególności:
 - a) z elektrowni wodnych oraz z elektrowni wiatrowych,
 - b) ze źródeł wytwarzających energię z biomasy oraz biogazu,
 - c) ze słonecznych ogniw fotowoltaicznych oraz kolektorów do produkcji ciepła,
 - d) ze źródeł geotermalnych;
- 2) część energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów komunalnych, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 44 ust. 8 i 9 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243 i Nr 203, poz. 1351).

2. W przypadku jednostki wytwórczej, o której mowa w § 8 ust. 1, w której jest spalana biomasa w źródłach o mocy elektrycznej wyższej niż 5 MW, do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii zalicza się energię elektryczną lub ciepło w ilości obliczonej według wzoru, o którym mowa w § 8 ust. 1, o ile udział wagi biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz ziaren zbóż niespełniających wymagań jakościowych dla zbóż w zakupie interwencyjnym i ziaren zbóż, które nie podlegają zakupowi interwencyjnemu, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej, z przemysłu przetwarzającego jej produkty, w łącznej masie biomasy w ilości określonej we wniosku, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy, dostarczonej do procesu spalania, wynosi nie mniej niż:

- 1) 40 % - w 2011 r.;
- 2) 50 % - w 2012 r.;
- 3) 60 % - w 2013 r.;
- 4) 70 % - w 2014 r.;

- 5) 80 % - w 2015 r.;
- 6) 80 % - w 2016 r.;
- 7) 80 % - w 2017 r.;
- 8) 85 % - w 2018 r.;
- 9) 85 % - w 2019 r.;
- 10) 85 % - w 2020 r.

3. W przypadku układu hybrydowego, w którym jest spalana biomasa albo biomasa i paliwo pomocnicze w źródłach o mocy elektrycznej wyższej niż 20 MW, do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii zalicza się energię elektryczną lub ciepło w ilości obliczonej według wzoru, o którym mowa w § 11 ust. 2, o ile udział wagowy biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz ziaren zbóż niespełniających wymagań jakościowych dla zbóż w zakupie interwencyjnym i ziaren zbóż, które nie podlegają zakupowi interwencyjnemu, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej, z przemysłu przetwarzającego jej produkty, w łącznej masie biomasy w ilości określonej we wniosku, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy, dostarczonej do procesu spalania, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6, wynosi nie mniej niż:

- 1) 20 % - w 2011 r.;
- 2) 20 % - w 2012 r.;
- 3) 20 % - w 2013 r.;
- 4) 20 % - w 2014 r.;
- 5) 20 % - w 2015 r.;
- 6) 30 % - w 2016 r.;
- 7) 40 % - w 2017 r.;
- 8) 40 % - w 2018 r.;
- 9) 50 % - w 2019 r.;
- 10) 50 % - w 2020 r.

4. W przypadku jednostki wytwórczej, w której jest spalana wyłącznie biomasa albo biomasa i paliwo pomocnicze w źródłach o mocy elektrycznej wyższej niż 20 MW, do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii zalicza się energię elektryczną lub ciepło w ilości wynoszącej 100 % energii wytworzonej w jednostce wytwórczej, o ile udział

wagowy biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej, z przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz ziaren zbóż niespełniających wymagań jakościowych dla zbóż w zakupie interwencyjnym i ziaren zbóż, które nie podlegają zakupowi interwencyjnemu, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty, w łącznej masie biomasy w ilości określonej we wniosku, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy, dostarczonej do procesu spalania, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6, wynosi nie mniej niż:

- 1) 20 % - w 2011 r.;
- 2) 20 % - w 2012 r.;
- 3) 20 % - w 2013 r.;
- 4) 20 % - w 2014 r.;
- 5) 20 % - w 2015 r.;
- 6) 30 % - w 2016 r.;
- 7) 40 % - w 2017 r.;
- 8) 40 % - w 2018 r.;
- 9) 50 % - w 2019 r.;
- 10) 50 % - w 2020 r.

5. W przypadku gdy jednostka wytwórcza, o której mowa w ust. 3 lub 4, lub jej część będąca kotłem, została oddana do użytku do dnia 31 grudnia 2015 r., udział wagowy biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej, a także przemysłu przetwarzającego jej produkty, dla tej jednostki jest określony na poziomie z 2015 r., zgodnie z ust. 3 lub 4.

6. W przypadku gdy jednostka wytwórcza lub jej część będąca kotłem została do dnia 31 grudnia 2015 r. przebudowana w celu spalania w niej wyłącznie biomasy albo biomasy i paliwa pomocniczego, udział wagowy biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej, a także przemysłu przetwarzającego jej produkty, dla tej jednostki jest określony na poziomie z 2015 r., zgodnie z ust. 3 i 4.

7. W przypadku jednostki wytwórczej, w której jest spalana biomasa lub biomasa i paliwo pomocnicze, należącej do przedsiębiorstwa energetycznego obowiązującego do realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 2-6, do energii ze źródeł odnawialnych nie zalicza się energii elektrycznej lub ciepła wytworzonego z drewna pełnowartościowego.

8. W przypadku przedsiębiorstwa energetycznego wykorzystującego, do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła, wyłącznie odpady z przemysłu przetwarzającego produkty z produkcji leśnej powstałe w miejscu ich spalania, przepisów ust. 2-4 nie stosuje się.

9. W przypadku niedochowania przez przedsiębiorstwo energetyczne obowiązkowego udziału wagowego biomasy, o którym mowa w ust. 2-4, do energii ze źródeł odnawialnych zalicza się proporcjonalną część energii elektrycznej lub ciepła, dla którego obowiązkowy udział wagowy biomasy, w okresie rozliczeniowym objętym wnioskiem, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy, został dochowany.

§ 7. 1. W przypadku gdy jedno przedsiębiorstwo energetyczne posiada więcej niż jedną jednostkę wytwórczą, o której mowa w § 8 ust. 1, lub układ hybrydowy, lub jednostkę wytwórczą, w której jest spalana wyłącznie biomasa albo biomasa i paliwo pomocnicze, dopuszcza się rozliczanie udziału wagowego biomasy dla grupy tych jednostek.

2. Energię elektryczną wytworzoną w jednostce wytwórczej, o której mowa w § 6 ust. 1, w okresie jej rozruchu technologicznego, z wyjątkiem energii elektrycznej wytworzonej w jednostce, o której mowa w § 8 ust. 1, lub części energii elektrycznej wytworzonej w układzie hybrydowym, w którym w procesie wytwarzania energii elektrycznej wykorzystywane są nośniki energii wytwarzane w źródłach energii innych niż odnawialne, zalicza się do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii. Do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii zalicza się energię elektryczną wytworzoną w okresie do 90 dni od dnia rozpoczęcia rozruchu technologicznego jednostki wytwórczej.

3. Przez rozruch technologiczny, o którym mowa w ust. 2, rozumie się wyłącznie przeprowadzanie prób i testów umożliwiających odbiór końcowy jednostki wytwórczej.

§ 8. 1. W jednostce wytwórczej, w której są spalane biomasa lub biogaz wspólnie z innymi paliwami, do energii wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii zalicza się część energii elektrycznej lub ciepła odpowiadającą udziałowi energii chemicznej biomasy, lub biogazu w energii chemicznej paliwa zużywanego do wytwarzania energii, obliczaną na

podstawie rzeczywistych wartości opałowych tych paliw, z zastrzeżeniem § 11 ust. 2, według wzoru:

$$E_{OZE} = \frac{\sum_{i=1}^n M_{Bi} W_{Bi}}{\sum_{i=1}^n M_{Bi} W_{Bi} + \sum_{j=1}^m M_{Kj} W_{Kj}} E,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_{OZE} - ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii [w MWh lub GJ];
- E - ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w jednostce wytwórczej, w której jest spalana biomasa lub biogaz wspólnie z innymi paliwami [w MWh lub GJ];
- M_{Bi} - masę biomasy lub biogazu, spalonych w jednostce wytwórczej [w Mg];
- M_{Kj} - masę paliwa innego niż biomasa lub biogaz, spalonego w jednostce wytwórczej [w Mg];
- W_{Bi} - wartość opałową biomasy lub biogazu spalonych w jednostce wytwórczej [w MJ/Mg];
- W_{Kj} - wartość opałową paliwa innego niż biomasa lub biogaz, spalonego w jednostce wytwórczej [w MJ/Mg];
- n - liczbę rodzajów biomasy lub biogazu spalonych w jednostce wytwórczej;
- m - liczbę rodzajów paliw innych niż biomasa lub biogaz, spalonych w jednostce wytwórczej.

2. Pomiar, rejestracja oraz sposób obliczania ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii (E_{OZE}) wykonuje się zgodnie z procedurą pomiarów, rejestracji i obliczania ilości energii wytworzonej w tych źródłach, zwaną dalej "procedurą rozliczeń", dla danej jednostki wytwórczej.

3. Procedurę rozliczeń opracowuje się zgodnie z:

- 1) przepisami o miarach, w zakresie pomiarów;
- 2) normami określającymi wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych lub wzorcujących, zgodnie z którymi badania biomasy lub biogazu wykonywane będą w laboratoriach wykazujących się kompetencją techniczną i biegłością w zakresie procedur rozliczeń i badań udokumentowaną w rozumieniu tych norm.

4. W przypadku spalania w jednostce wytwórczej biomasy lub biogazu wspólnie z innymi paliwami:

- 1) pomiary masy biomasy w postaci stałej i paliwa stałego innego niż biomasa obejmują pomiary masy każdego z tych paliw dostarczonych do procesu spalania;
- 2) pomiary masy biomasy w postaci ciekłej lub biogazu oraz paliwa ciekłego lub gazowego innego niż biomasa lub biogaz powinny obejmować pomiary masy każdego z tych paliw dostarczonych do procesu spalania, wykonywane metodą bezpośrednią za pomocą pomiaru masy (przepływomierze masowe) lub metodą pośrednią za pomocą pomiaru objętości z korekcją temperatury, a w przypadku paliw gazowych także ciśnienia tych paliw;
- 3) pobieranie próbek do badania właściwości fizykochemicznych poszczególnych rodzajów paliw, niezbędnych do obliczenia ich wartości opałowej, zwanych dalej "właściwościami fizykochemicznymi", i pomiar masy tych paliw należy wykonywać w tym samym czasie i miejscu;
- 4) oznaczanie właściwości fizykochemicznych paliw powinno się odbywać zgodnie z normami dotyczącymi właściwości tych paliw;
- 5) w przypadku braku norm, o których mowa w pkt 4, dla danego rodzaju zużywanego paliwa, oznaczanie właściwości fizykochemicznych tego paliwa odbywa się według metod zwalidowanych w rozumieniu norm określających wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących.

§ 9. W przypadku stosowania w jednostce wytwórczej mieszanego paliwa wtórnego należy:

- 1) wykonać pomiary masy tego paliwa dostarczonego do procesu spalania w tej jednostce wytwórczej;
- 2) oznaczyć ciepło spalania i wykonać obliczenia wartości opałowej tego paliwa oraz próbek paliw wchodzących w skład mieszanego paliwa wtórnego;
- 3) rejestrować udział energii chemicznej biomasy lub biogazu w energii chemicznej mieszanego paliwa wtórnego zgodnie z § 12.

§ 10. 1. W przypadkach, o których mowa w § 8 i 9:

- 1) obliczania i rozliczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej lub ciepła dokonuje się zgodnie z procedurą rozliczeń na podstawie wskazań urządzeń i przyrządów pomiarowych w rozumieniu przepisów o miarach;

- 2) oznaczanie ciepła spalania i obliczanie wartości opałowej biomasy lub biogazu wykonuje się co 24 godziny z uśrednionej próby, z próbek pobieranych nie rzadziej niż:
 - a) 8 godzin - dla jednostek wytwórczych o całkowitej zainstalowanej mocy cieplnej poniżej 50 MW,
 - b) 4 godziny - dla jednostek wytwórczych o całkowitej zainstalowanej mocy cieplnej w zakresie od 50 MW do 250 MW,
 - c) 2 godziny - dla całkowitej zainstalowanej mocy cieplnej jednostki wytwórczej wyższej od 250 MW.

2. W przypadku:

- 1) okresowego zasilania pośredniego zbiornika paliwa, uniemożliwiającego pobranie próbki w czasie określonym w ust. 1 pkt 2, próbkę powinno się pobrać w trakcie ciągłej pracy układu zasilania zbiornika, nie rzadziej niż co 2 godziny;
- 2) zmiany rodzaju dostarczanego paliwa, próbki pobiera się w ciągu godziny od zmiany paliwa, nie później niż przed kolejną zmianą rodzaju dostarczanego paliwa, niezależnie od ostatnio pobranych próbek w czasie określonym w pkt 1 lub w ust. 1 pkt 2, przed zmianą rodzaju paliwa;
- 3) dostawy biomasy kierowanej bezpośrednio do pośredniego zbiornika paliwa lub do spalania, uniemożliwiającej pobranie próbek w czasie określonym w pkt 1 lub w ust. 1 pkt 2, uśrednioną próbę do oznaczenia ciepła spalania i obliczenia wartości opałowej biomasy należy przygotować z próbek pobieranych w okresie doby z każdej dostawy biomasy.

§ 11. 1. W układzie hybrydowym wykonuje się oddzielnie pomiary ilości energii dostarczonej do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, a wytworzonej w:

- 1) odnawialnych źródłach energii,
- 2) źródłach innych niż odnawialne

- o ile nie są wykonywane pomiary, o których mowa w § 8 ust. 4 oraz w § 9 i § 10

2. W układzie hybrydowym, ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii, oznaczoną symbolem " E_{OZEh} ", oblicza się przyjmując proporcjonalny udział ilościowy energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii w ilości energii wytworzonej we wszystkich źródłach zasilających jednostkę wytwórczą, według wzoru:

$$E_{OZEh} = \frac{\sum_{i=1}^n E_{POi}}{\sum_{i=1}^n E_{POi} + \sum_{j=1}^m E_{PKj}} E,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_{OZEh} - ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii w układzie hybrydowym [w MWh lub GJ];
- E - całkowitą ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w układzie hybrydowym [w MWh lub GJ];
- E_{POi} - ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnym źródle energii i wykorzystywanych w układzie hybrydowym [w MWh lub GJ];
- E_{PKj} - ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w źródle energii innym niż odnawialne źródło energii i wykorzystywanych w układzie hybrydowym [w MWh lub GJ];
- n - liczbę odnawialnych źródeł energii wytwarzających nośniki energii wykorzystywane w układzie hybrydowym;
- m - liczbę źródeł energii wytwarzających nośniki energii wykorzystywane w układzie hybrydowym, innych niż odnawialne źródła energii.

3. Ilość energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii w elektrowni wodnej z członem pompowym, oznaczoną symbolem " E_{OZEW} ", oblicza się według wzoru:

$$E_{OZEW} = E_{CW} \left(1 - \frac{V_p}{V_c} \right),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_{OZEW} - ilość energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii w elektrowni wodnej z członem pompowym [w MWh];
- E_{CW} - całkowitą ilość energii elektrycznej wytworzonej w elektrowni wodnej z członem pompowym [w MWh];
- V_p - objętość wody przepompowanej, określaną na podstawie pomiaru strumienia objętości wody przepompowanej [w m³];
- V_c - objętość całkowitą wody pobranej przez turbiny elektrowni wodnej, określaną na podstawie pomiaru strumienia objętości wody pobranej przez te turbiny [w m³].

4. W okresie kalibrowania lub serwisowania urządzeń służących do pomiaru strumienia objętości wody, o którym mowa w ust. 3, dopuszcza się określenie objętości wody przepompowanej i wody pobranej przez turbiny dla celów obliczania ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii w elektrowni wodnej z członem pompowym przy wykorzystaniu metod pośrednich opartych o charakterystyki energetyczne hydrozespołów. Okres ten nie może przekroczyć 336 godzin w roku.

5. Przez kalibrowanie i serwisowanie urządzeń, o których mowa w ust. 4, rozumie się czynności wykonywane w sposób określony w instrukcji obsługi tych urządzeń.

§ 12. 1. Dane dotyczące ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii za pomocą instalacji wykorzystujących w procesie wytwarzania energii nośniki energii, o których mowa w art. 3 pkt 20 ustawy, oraz wyniki pomiarów i obliczeń właściwości fizykochemicznych, o których mowa w § 8 ust. 4 oraz w § 9 i 10, a także dane uzyskane w wyniku tych pomiarów, rejestruje się w książce rejestrowej z ponumerowanymi kartami dziennymi lub z zastosowaniem elektronicznego systemu przetwarzania danych.

2. Rejestrację danych oraz wyników pomiarów i obliczeń w książce rejestrowej należy prowadzić w sposób spełniający następujące warunki:

- 1) każdą pozycję rejestrowanych danych oraz wyników pomiarów i obliczeń, po dokonaniu wpisów, podkreśla się poziomą linią;
- 2) poprawki mogą być wprowadzane w sposób umożliwiający odczytanie poprawionego lub skreślonego zapisu; poprawki należy potwierdzić podpisem osoby rejestrującej.

3. Rejestrację danych oraz wyników pomiarów i obliczeń z zastosowaniem elektronicznego systemu przetwarzania danych należy tak prowadzić, aby:

- 1) możliwy był wgląd do treści dokonywanych zapisów, a przechowywane dane oraz wyniki pomiarów i obliczeń były chronione przed zatarciem lub zniekształceniem;
- 2) zapisy zamieszczane były w sposób chronologiczny;
- 3) możliwe było sporządzanie wydruków za każdy dzień.

§ 13. 1. Miejscami dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzenia danych, o których mowa w art. 9e ust. 5 ustawy, są zaciski:

- 1) generatora;
- 2) ogniwa fotowoltaicznego;
- 3) ogniwa paliwowego, w którym następuje bezpośrednia przemiana energii chemicznej w energię elektryczną.

2. W przypadku braku urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach, o których mowa w ust. 1, dopuszcza się dokonywanie pomiarów w miejscu przyłączenia odnawialnego źródła energii do sieci operatora systemu elektroenergetycznego.

§ 14. 1. Parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, o których mowa w art. 9a ust. 6 ustawy, powinny umożliwiać:

- 1) dotrzymanie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 2) współpracę z siecią oraz spełnienie wymagań technicznych w zakresie przyłączania do sieci urządzeń wytwórczych, w przypadku źródeł przyłączanych do sieci.

2. Parametry techniczne i technologiczne wytwarzania ciepła w odnawialnych źródłach energii, o których mowa w art. 9a ust. 7 ustawy, powinny umożliwiać dotrzymanie parametrów jakościowych nośnika ciepła i standardów jakościowych obsługi odbiorców przez podmiot obowiązany do jego zakupu oraz być dostosowane do wymagań technicznych w zakresie przyłączania do sieci urządzeń wytwórczych, a także do parametrów nośnika ciepła oraz warunków pracy sieci ciepłowniczej.

§ 15. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w art. 9a ust. 6 ustawy, uznaje się za spełniony, jeżeli sprzedawca z urzędu zakupił całą oferowaną mu ilość energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, przyłączonych do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej elektroenergetycznej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy.

§ 16. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 7 ustawy, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w odnawialnych źródłach energii, zakupiono w ilości:

- 1) w jakiej je oferowano lub

- 2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączone odnawialne źródło energii, proporcjonalnie do udziału tego źródła w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tym źródle
- pod warunkiem, że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

2. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 9a ust. 7 ustawy, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci odnawialnych źródłach energii, w ilości proporcjonalnej do udziału każdego z tych przedsiębiorstw w łącznej sprzedaży ciepła przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.

§ 17. 1. Koszty uzasadnione uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia albo poniesienia opłaty zastępczej uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych realizujących te obowiązki przyjmując, że jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

2. Kosztami, o których mowa w ust. 1, uwzględnianymi w taryfach są koszty:

- 1) uzyskania świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust.1 ustawy, jednak nie wyższe niż koszty obliczone według wzoru:

$$K_{um} = O_{zj} \times E_{up},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_{um} - maksymalny koszt uzasadniony uzyskania świadectw pochodzenia [w zł];

O_{zj} - jednostkową opłatę zastępczą, obowiązującą w roku sporządzania taryfy [w zł/MWh];

E_{up} - ilość energii elektrycznej wynikająca ze świadectw pochodzenia, które przedsiębiorstwo energetyczne planuje przedstawić do umorzenia w pierwszym roku stosowania taryfy [w MWh];

2) opłaty zastępczej poniesionej w roku poprzedzającym rok sporządzania taryfy.

3. Ilość energii elektrycznej, oznaczona symbolem " E_{up} ", o której mowa w ust. 2 pkt 1, nie może być wyższa od różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającej z obowiązującego udziału ilościowego dla danego przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w § 3, i ilością energii wynikającej z poniesionej opłaty zastępczej.

§ 18. 1. Koszty zakupu energii elektrycznej, ponoszone w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 6 ustawy, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfie sprzedawcy z urzędu przyjmując, że jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez tego sprzedawcę odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

2. Kosztami, o których mowa w ust. 1, uwzględnianymi w taryfach są koszty zakupu energii elektrycznej po cenach, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy.

3. Za koszty uzasadnione ponoszone w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 7 ustawy, uwzględniane w taryfach, uznaje się koszty zakupu ciepła, które nie spowodują w przedsiębiorstwie energetycznym, w danym roku wzrostu cen lub stawek opłat za ciepło dostarczane odbiorcom, o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych, o których mowa w § 16 ust. 1.

4. Koszty zakupu ciepła ponoszone w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 7 ustawy, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych realizujących ten obowiązek, przyjmując, że jednostka ciepła sprzedawanego przez dane przedsiębiorstwo energetyczne wszystkim odbiorcom przyłączonym do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączone odnawialne źródło energii, jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

§ 19. 1. Obowiązek uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej za rok 2009 i 2010 uznaje się za spełniony, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej ze świadectw

pochodzenia, które przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 9a ust. 1a pkt 1 ustawy, przedstawiło do umorzenia, lub z uiszczonej przez przedsiębiorstwo energetyczne opłaty zastępczej, w wykonanej całkowitej rocznej sprzedaży energii elektrycznej przez to przedsiębiorstwo odbiorcom końcowym, wyniósł nie mniej niż:

- 1) 8,7 % - w 2009 r.;
- 2) 10,4 % - w 2010 r.

2. Obowiązek uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej za 2010 r. uznaje się za spełniony, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które odbiorca końcowy, o którym mowa w art. 9a ust. 1a pkt 2 ustawy, przedstawił do umorzenia, lub z uiszczonej przez tego odbiorcę opłaty zastępczej, w całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej, wynosi nie mniej niż 10,4 %.

3. Obowiązek uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej za 2010 r. uznaje się za spełniony, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o którym mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, przedstawił do umorzenia, lub z uiszczonej przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski opłaty zastępczej, w całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej, wynosi nie mniej niż 10,4 %.

§ 20. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy rozporządzenia.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁴⁾.

MINISTER GOSPODARKI

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie poprzedzone było rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii (Dz. U. Nr 156, poz. 969 oraz z 2010 r. Nr 34, poz. 182), które na podstawie art. 21 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 21, poz. 104) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Do najważniejszych zadań polityki energetycznej Polski należy zapewnienie niezawodności dostaw paliw i energii, wzrost konkurencyjności gospodarki oraz minimalizacja negatywnego oddziaływania sektora energii na środowisko. Jednym z elementów przyczyniających się do realizacji tych priorytetów jest zwiększenie wykorzystania odnawialnych zasobów energii, co w rezultacie prowadzi do zmniejszenia zależności gospodarki kraju od importowanych nośników energii oraz redukcji zanieczyszczeń powietrza poprzez uniknięcie emisji zanieczyszczeń powstających w przypadku wykorzystania konwencjonalnych nośników energii.

Dla rozwoju wykorzystania OZE zasadnicze znaczenie ma pakiet klimatyczno-energetyczny, będący realizacją konkluzji Rady Europejskiej z marca 2007 r. Jednym z głównych elementów pakietu jest dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. *w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE*. Zakłada ona zwiększenie udziału energii ze źródeł odnawialnych w bilansie energii finalnej Unii Europejskiej do 20% w 2020 r., przy czym dla Polski udział ten ma wynosić 15%. Jednocześnie wszystkie państwa członkowskie powinny zwiększyć udział energii odnawialnej w transporcie do 10% w 2020 r. Zapisy przedmiotowego projektu rozporządzenia mogą przyczynić się do realizacji celów ww. dyrektywy.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia zastępuje funkcjonujące od 2008 roku rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008 r. *w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii*. Powyższa zmiana wynika zarówno z nowelizacji ustawy – *Prawo energetyczne* (ustawa z dnia 8 stycznia 2010 r. *o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz zmianie niektórych innych ustaw* (Dz. U. Nr 21, poz. 104)) oraz konieczności realizacji zobowiązań międzynarodowych z zakresu zwiększania udziału energii ze źródeł odnawialnych.

Niniejszy projekt rozporządzenia, w porównaniu do obecnie funkcjonującego aktu normatywnego, zawiera następujące zmiany:

- Usunięcie w § 2 definicji jednostki wytwórczej wynika z nowelizacji ustawy – *Prawo energetyczne* (ustawa z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy – *Prawo energetyczne* oraz zmianie niektórych innych ustaw).
- Wprowadzenie w § 2 definicji paliwa pomocniczego ma na celu ułatwienie funkcjonowania kotłów dedykowanych do wyłącznego spalania biomasy, do rozruchu których niezbędne jest paliwo inne niż biomasa.
- Wprowadzenie w § 2 definicji drewna pełnowartościowego ma na celu określenie sortymentów drewna, które na podstawie dalszych przepisów zostały wyłączone z możliwości energetycznego wykorzystania.
- Wprowadzenie w § 2 definicji kotła ma na celu wyodrębnienie części jednostki wytwórczej, które jest niezbędne w dalszych przepisach przedmiotowego projektu.
- Wprowadzenie w § 3 oraz w dodanych § 4 i 5 obowiązku uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej na lata 2018 - 2020. Określone na powyższe lata wartości wynikają zarówno z art. 9a ust. 9 ustawy – *Prawo energetyczne*, jak również z konieczności realizacji zobowiązań międzynarodowych w zakresie odnawialnych źródeł energii, w tym przede wszystkim określonych we ww. dyrektywie 2009/28/WE. Dodatkowo powyższa zmiana wynika z nowelizacji ustawy – *Prawo energetyczne*, w której rozszerzono katalog podmiotów zobligowanych do uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectw pochodzenia.
- W przepisach zawartych w § 6 ust. 2 - 4 zwiększono dostępności tzw. biomasy leśnej przeznaczonej do energetycznego wykorzystania. Niemniej jednak należy zaznaczyć, iż umożliwienie większego wykorzystania przedmiotowej biomasy nie będzie wiązało się z energetycznym wykorzystaniem pełnowartościowego drewna możliwego do zastosowania w innych sektorach przemysłu. Przepisy zawarte w paragrafie siódmym uniemożliwiają bowiem wykorzystanie do celów energetycznych drewna o określonych, w powołanych w przedmiotowych przepisach normach, parametrach.
Ponadto, wprowadzono m.in. możliwość energetycznego wykorzystania biomasy w jednostkach wytwórczych, w których spalana jest biomasa wspólnie z innymi paliwami, po roku 2014, co w świetle obowiązującego rozporządzenia (z dnia 14 sierpnia 2008 r.) byłoby niemożliwe. Powodem powyższego jest przede wszystkim potrzeba zwiększania wykorzystania odnawialnych źródeł energii w związku z koniecznością realizacji zobowiązań międzynarodowych w przedmiotowym obszarze, jak również konieczność

zagospodarowania odpadów i pozostałości z produkcji leśnej oraz z przemysłu przetwarzającego jej produkty. Należy również zaznaczyć, iż realizacja przepisów obecnie funkcjonującego rozporządzenia w zakresie procentowego udziału tzw. biomasy agro w łącznej masie biomasy byłaby wysoce utrudniona ze względów technologicznych. Wymaga bowiem podkreślenia, iż duża zawartość związków alkalicznych oraz związków chloru w tego typu biomase powoduje szybką korozję urządzeń technicznych. Z informacji Ministerstwa Gospodarki wynika, iż w chwili obecnej w jednostkach wytwórczych, w których spalana jest wyłącznie biomasa, udział tzw. biomasy agro (z wyłączeniem biomasy pochodzącej z upraw energetycznych wierzby) w całej masie biomasy dostarczonej do procesu spalania z ww. względów może osiągnąć maksymalnie 20% - 30%¹.

- Zmiana w § 6 ust. 5 oraz dodanie ust. 6 dotycząca preferencyjnego wykorzystania tzw. biomasy leśnej dla jednostek lub kotłów wchodzących w skład tych jednostek, wybudowanych bądź przebudowanych do energetycznego wykorzystania biomasy ma na celu zachęcenie potencjalnych inwestorów do budowy, przebudowy bądź rozbudowy już istniejących jednostek wytwórczych. Wymaga bowiem zaznaczenia, iż wydłużono termin, do którego ww. jednostki muszą zostać oddane do użytku bądź przebudowane z obecnie obowiązującego 31 grudnia 2012 r. do 31 grudnia 2015 r. Powyższe wiąże się przede wszystkim z wejściem w życie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola). Przepisy przedmiotowej dyrektywy powodują, iż od 1 stycznia 2016 r. część istniejących jednostek wytwórczych, ze względu na niespełnienie norm emisyjnych musi zostać zlikwidowana bądź przebudowana. Mając na uwadze fakt, iż istnieją zaawansowane technologie umożliwiające przebudowanie istniejących instalacji węglowych do wyłącznego spalania biomasy np. w złożach fluidalnych, zasadnym jest wprowadzenie takiej możliwości zwłaszcza, że tego typu dostosowanie jest niejednokrotnie mniej kosztowne od budowy nowych jednostek wytwórczych.

¹ Wojciech Nowak, Rafał Rajczyk – „Opinia w sprawie stosowania biomasy typu AGRO w kotłach energetycznych”, Politechnika Częstochowska, Katedra Ogrzewnictwa, Wentylacji i Ochrony Atmosfery.
Nina Bąłorek-Giesa, Barbara Jagustyn - „Zawartość chloru w biomase stałej stosowanej do celów energetycznych”, Ochrona Środowiska i Zasobów Naturalnych Nr 40/2009r.
Marek Ściążko, Jarosław Zuwała, Marek Pronobis – „Zalety i wady współspalania biomasy w kotłach energetycznych na tle doświadczeń eksploatacyjnych pierwszego roku współspalania biomasy na skalę przemysłową”, Energetyka i Ekologia, marzec 2006.
Tomasz Golec – „Współspalanie biomasy w kotłach energetycznych”, Energetyka i Ekologia, lipiec 2004.

Należy również zwrócić uwagę, iż przepis dotyczy wszystkich jednostek wybudowanych bądź przebudowanych do energetycznego wykorzystania biomasy do dnia 31 grudnia 2015 r. (zgodnie z obecnie obowiązującym rozporządzeniem przepis § 4 ust. 5 rozporządzenia ma zastosowanie do nowo wybudowanych jednostek wytwórczych oddanych do użytku w okresie od wejścia w życie przedmiotowego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2012 r.).

- Dodanie § 6 ust. 7 ma na celu wyłączenie drewna pełnowartościowego z możliwości jego energetycznego wykorzystania przez jednostki określone w ww. paragrafie. Powyższe związane jest z koniecznością wykorzystania pełnowartościowego surowca w szeroko rozumianym przemyśle drzewnym.
- Zmiana § 6 ust. 8 ma jedynie charakter doprecyzowujący.
- Dodanie § 6 ust. 9 ma na celu stworzenie możliwości zaliczenia do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii tej części energii elektrycznej lub ciepła wytworzonego w jednostce wytwórczej, dla którego dochowany jest, określony w ust. 2-4, obowiązkowy udział wagowy biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej, a także przemysłu przetwarzającego jej produkty, w okresie rozliczeniowym objętym wnioskiem, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy.
- W § 7 ust. 1 wprowadzono możliwość rozliczania udziału wagowego biomasy dla grupy jednostek wytwórczych, w których spalana jest wyłącznie biomasa albo biomasa i paliwo pomocnicze.
- W § 7 ust. 2 przedmiotowego projektu wydłużono z 60 do 90 dni okresu rozruchu technologicznego jednostki wytwórczej, w trakcie którego wytworzoną energię elektryczną zalicza się do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii. Powyższa zmiana spowodowana jest faktem, iż w przypadku jednostek wytwórczych, w których spalana jest wyłącznie biomasa istnieje potrzeba przeprowadzenia licznych testów poszczególnych mieszanek paliwa biomasowego, co wielokrotnie powoduje wydłużenie okresu rozruchu technologicznego powyżej 60 dni. Ponadto, rozszerzono katalog jednostek wytwórczych, dla których energię wytworzoną w okresie jej rozruchu technologicznego zalicza się do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii.

- Zmiana § 10 ust. 2 pkt 1 ma na celu umożliwienie bardziej elastycznego pobierania próbek do oznaczania ciepła spalania i wartości opałowej.
- Zmiana dotycząca § 15 wynika bezpośrednio z ww. nowelizacji ustawy – *Prawo energetyczne*, w której zmieniono art. 9a ust. 6 ustawy.

Projekt przedmiotowej regulacji z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 o *działalności lobbingowej w procesie stosowania prawa* (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w *sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1) Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny:

Przepisy projektowanego rozporządzenia wpłyną na podmioty objęte obowiązkiem uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub uiszczenia opłaty zastępczej oraz zakupu energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązkiem potwierdzania danych, o których mowa w art. 9e ust. 5 ustawy – Prawo energetyczne. Podmiotami tymi są przedsiębiorstwa energetyczne, odbiorcy końcowi oraz towarowe domy maklerskie lub domy maklerskie, o których mowa w ust. 1a ustawy, oraz przedsiębiorstwa energetyczne pełniące rolę sprzedawcy z urzędu, zobowiązane do zakupu całej energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, a także przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się obrotem i sprzedażą ciepła. Dodatkowo, przepisy projektowanego rozporządzenia mogą mieć wpływ na podmioty konkurujące z sektorem energetycznym o surowiec drzewny, który może być wykorzystywany do wytwarzania energii.

2) Konsultacje społeczne:

Projekt rozporządzenia podlegał uzgodnieniom i konsultacjom społecznym z następującymi partnerami społecznymi:

- Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie,
- Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych,
- Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- Krajowa Rada Izb Rolniczych,
- Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska,
- Polska Izba Gospodarcza Energii Odnawialnej,
- Instytut Paliw i Energii Odnawialnej,
- EC BREC Instytut Energetyki Odnawialnej Sp. z o.o.,
- Stowarzyszenie Energii Odnawialnej,
- Polska Izba Biomasy,
- Polskie Towarzystwo Biomasy *Polbiom*,
- Towarowa Giełda Energii S.A.,

- Krajowa Agencja Poszanowania Energii S.A.,
- Agencja Rynku Energii S.A.,
- Towarzystwo Obrotu Energią,
- Krajowa Izba Gospodarcza,
- Polska Izba Gospodarcza „EKO-ROZWÓJ”,
- Instytut na Rzecz Ekorozwoju,
- Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej,
- Stowarzyszenie Papierników Polskich,
- Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii,
- Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego,
- Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- Business Center Club,
- Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- KK NSZZ „Solidarność”,
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- Forum Związków Zawodowych,
- Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych,
- Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie,
- Stowarzyszenie Klub Drzewny,
- Hutnicza Izba Przemysłowo – Handlowa,
- Barlinek S.A.,
- Stowarzyszenie Producentów Płyt Drewnopochodnych w Polsce,
- Fundacja na Rzecz Energetyki Zrównoważonej,
- Instytut Technologii Drewna,
- Greenpeace Polska.

W wyniku uzgodnień i konsultacji wprowadzono następujące zmiany:

- zrezygnowano z wprowadzenia definicji biomasy leśnej (pozostając przy terminologii obowiązującej w rozporządzeniu zastępowanym przedmiotowym projektem),
- wprowadzono definicję paliwa pomocniczego,
- zmniejszono obowiązek, o którym mowa w § 3, 4 i 5 oraz wydłużono go do 2020 roku,

- ograniczono możliwość energetycznego wykorzystania pełnowartościowego drewna, które ma istotne zastosowanie w przemyśle drzewnym,
- zmniejszono względem konsultowanego projektu rozporządzenia dostępności tzw. biomasy leśnej na rzecz tzw. biomasy agro,
- stworzenie możliwości zaliczenia do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii tej części energii elektrycznej lub ciepła wytworzonego w jednostce wytwórczej, dla której dochowany został, określony w ust. 2-4, obowiązkowy udział wagowy biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej, a także przemysłu przetwarzającego jej produkty, w okresie rozliczeniowym objętym wnioskiem, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy,
- wprowadzono możliwość rozliczania udziału wagowego biomasy dla grupy jednostek wytwórczych, w których spalana jest wyłącznie biomasa albo biomasa i paliwo pomocnicze,
- rozszerzono katalog jednostek wytwórczych, dla których energię wytworzoną w okresie jej rozruchu technologicznego zalicza się do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii,
- umożliwiono w § 10 ust. 2 pkt 1 bardziej elastyczne pobieranie próbek do oznaczania ciepła spalania i wartości opałowej,
- uzupełniono uzasadnienie o informacje dotyczące:
 - usunięcia w § 2 definicji jednostki wytwórczej,
 - negatywnego wpływu spalania dużej ilości tzw. biomasy agro na urządzenia techniczne,
 - przyczyn przesunięcia daty zawartej w § 6 ust. 5, 6 i 7 z 31 grudnia 2012 r. na 31 grudnia 2015 r.,
 - braku negatywnego wpływu wykorzystania biomasy pochodzącej z upraw energetycznych wierzby na urządzenia techniczne jednostki wytwórczej,
- uzupełniono Ocenę Skutków Regulacji o informacje dotyczące:
 - wpływu planowanego rozporządzenia na planowane przychody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z tytułu uiszczenia opłaty zastępczej, o której mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne,

- możliwego wzrostu cen drewna związanego ze zwiększeniem możliwości energetycznego wykorzystania drewna,
- możliwości negatywnego wpływu na zatrudnienie w sektorze skupiającym podmioty konkurujące z sektorem energetycznym o surowiec drzewny,
- wpływu regulacji na sektor przemysłu drzewnego oraz sektor wytwarzający tzw. biomasę agro,
- wyników konsultacji społecznych.

Nie uwzględniono natomiast uwag dotyczących:

- rozszerzenia definicji biomasy o biomasę pochodząca z pielęgnacji parków, zieleni miejskiej, pasów drogowych i pasów wzdłuż linii kolejowych ze względu na fakt, iż obecna definicja zawiera w sobie przedmiotowe rodzaje biomasy,
- wykluczenia torfu z definicji biomasy ze względu na fakt, iż przedmiotowa definicja nie obejmuje torfu,
- zmiany definicji biomasy leśnej ze względu na jej usunięcie,
- możliwości uznania paliwa z tworzyw sztucznych za odnawialne ze względu na definicję odnawialnych źródeł energii zawartą w ustawie – Prawo energetyczne,
- zwiększenia obowiązku, o którym mowa w § 3, 4 i 5 ze względu na przyjęcie uwag mówiących o konieczności jego zmniejszenia,
- zwiększenia względem konsultowanego projektu rozporządzenia dostępności tzw. biomasy leśnej ze względu na przyjęcie uwagi dotyczącej konieczności zmniejszenia dostępności tzw. biomasy leśnej,
- usunięcia § 6 ust. 5, 6 i 7 ze względu na konieczność zwiększania udziału energii ze źródeł odnawialnych oraz umożliwienie przekształcania instalacji węglowych na dedykowane do spalania biomasy,
- wprowadzenia § 6 ust. 5, 6 i 7 możliwości przebudowy tylko jednego z urządzeń jednostki wytwórczej (z wyłączeniem kotła) ze względu na fakt, iż przepis mógłby być stosowany nawet w przypadku niewielkiej modernizacji, która nie wpłynie znacząco na poprawę parametrów technicznych,
- skrócenia terminu, o którym mowa § 6 ust. 5, 6 i 7 ze względu na przepisy dyrektywy 2010/75/UE,
- wydłużenia okresu rozruchu technologicznego ze względu na brak podstaw technologicznych,

- wprowadzenia współczynnika technologicznego promującego sprawniejsze wykorzystanie biomasy, ze względu na brak upoważnienia ustawowego,
- dopuszczenia stosowania metod pośrednich w procedurze rozliczeniowej w przypadku braku technicznej możliwości lub niezasadności pomiarów każdego strumienia ze względu na możliwość nadużywania przedmiotowego przepisu,
- wprowadzenia w § 11 ust. 2 przepisu umożliwiającego w okresie kalibrowania lub serwisowania urządzeń pomiarowych, których wskazania są niezbędne do określenia E_{POi} oraz E_{PKj} , dopuszczenie określenia tych wielkości dla celów obliczenia ilości energii: elektrycznej i/lub ciepła wytworzonej w odnawialnym źródle energii przy wykorzystaniu metod pośrednich opartych o charakterystyki energetyczne urządzenia i/lub metody bilansowe, ze względu na możliwość zapewnienia rezerwowych układów pomiarowych,
- zmiany § 16 na następujący „obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust 7 ustawy, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w odnawialnych źródłach energii zostanie zakupione w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której są przyłączone odnawialne źródła energii, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru, możliwości przesyłania ciepła wytworzonego w tym źródle oraz warunki pracy tego źródła - pod warunkiem, że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczane odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, o którym mowa w paragrafie 18 ust. 3”, ze względu na możliwe ograniczenie wykorzystania ciepła ze źródeł odnawialnych.
- preferencji w wykorzystaniu ciepła uznanego za odnawialne, pochodzącego z termicznego przekształcania odpadów komunalnych, ze względu na konieczność promowania każdego rodzaju ciepła pochodzącego z odnawialnych źródeł energii,

3) Wpływ regulacji na:

- a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:**

Pośrednio na wydatki i wpływy budżetowe może mieć znaczenie wzrost wpływów wynikający z zwiększonej liczby inwestycji związanych z rozwojem mocy wytwórczych energetyki odnawialnej.

Dodatkowo, w związku z zapisanymi w dokumencie pn.: „Krajowy Plan Działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych” planowanymi wielkościami energii elektrycznej z OZE, nie przewiduje się znaczących przychodów Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z tytułu uiszczenia opłaty zastępczej, o której mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne.

Ponadto, przewiduje się zmniejszenie wpływów do budżetu państwa z podatku akcyzowego spowodowanego wzrostem produkcji energii ze źródeł odnawialnych w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w § 3-5 przedmiotowego projektu aktu normatywnego.

	2011	2012	2013	2014	2015	2020
Sprzedaż odbiorcy końcowemu energii elektrycznej (MWh)*	108 717 000	110 485 000	112 253 000	114 021 000	115 788 000	129 743 000
Wymagany w rozporządzeniu udział świadectw pochodzenia przedstawianych do umorzenia (%)	10,4	10,4	10,9	11,4	11,9	14,4
Wymagany w rozporządzeniu udział świadectw pochodzenia przedstawianych do umorzenia (MWh)	11 307 000	11 490 000	12 236 000	12 998 000	13 779 000	18 683 000
Zmniejszenie wpływów z podatku akcyzowego w związku ze wzrostem udziału energii elektrycznej wytworzonej w źródłach odnawialnych (PLN)**	226 140 000	229 800 000	244 720 000	259 960 000	275 580 000	373 660 000

* opracowanie własne na podstawie Krajowego Planu Działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych

** przy założeniu, że stawka akcyzy na energię elektryczną wynosi 20,00 zł za megawatogodzinę (MWh).

b) rynek pracy:

Przepisy projektowanego rozporządzenia mogą wpłynąć pozytywnie na rynek pracy, szczególnie w sektorze związanym z budową lub przebudową jednostek wytwórczych. Ponadto, przepisy projektowanego rozporządzenia mogą mieć negatywny wpływ na zatrudnienie w sektorze skupiającym podmioty konkurujące z sektorem energetycznym o surowiec drzewny. Niemniej jednak, w związku z faktem, iż przepisy przedmiotowego projektu uniemożliwiają wykorzystanie pełnowartościowego drewna (według wskazanych norm) na cele energetyczne, przewiduje się, iż ów negatywny wpływ nie będzie miał istotnego znaczenia dla rynku pracy.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Dopuszczenie do energetycznego wykorzystania większej ilości tzw. biomasy leśnej może skutkować wzrostem cen drewna, co spowoduje zwiększenie konkurencji między podmiotami z różnych sektorów gospodarki o przedmiotowy surowiec. Wyższa cena surowca może być czynnikiem sprzyjającym wprowadzaniu nowych, bardziej efektywnych technologii pozwalających na zwiększenie wydajności surowcowej zarówno poszczególnych przedsiębiorstw, jak i całego sektora drzewnego. Wymaga również zaznaczenia, iż wzrost cen drewna nie będzie dotyczył drewna pełnowartościowego, które zgodnie z przepisami przedmiotowego projektu nie będzie przeznaczane na cele energetyczne.

Dodatkowo, zwiększenie dostępności tzw. biomasy leśnej na cele energetyczne powinno spowodować obniżenie się cen tzw. biomasy agro, co powinno pozytywnie wpłynąć na ceny energii wytwarzanej w oparciu o przedmiotowe paliwo.

Ponadto, proponowane rozwiązania mogą spowodować rozwój przedsiębiorstw zajmujących się budową lub przebudową jednostek wytwórczych, które wykorzystują do wytwarzania energii biomasę.

Przepisy projektu rozporządzenia nie powinny mieć również negatywnego wpływu na przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją tzw. biomasy agro. Powyższe wynika z faktu, iż w chwili obecnej rynek przedmiotowej biomasy jest w początkowym stadium rozwoju i nie zaspakaja w pełni potrzeb krajowej energetyki, czego skutkiem jest import biomasy z państw takich jak Białoruś, Ukraina, Malezja czy Indonezja. Wraz z rozwojem polskiego rynku wysokiej jakości tzw. biomasy agro powinien maleć jej import z państw trzecich.

d) sytuację i rozwój regionalny:

Przedmiotowa regulacja może pozytywnie wpłynąć na rozwój obszarów, na których dominują tereny zasobne w biomasę. Powodem powyższego może być fakt, iż przedsiębiorstwa energetyczne będą zainteresowane inwestycjami związanymi z budową lub przebudową jednostek wytwórczych wykorzystujących do produkcji energii biomasę.